

[Pia Kjærsgaard]

og godkendelse hos de radikale, og tilsvarende svækkes dansk økonomi og Danmarks troværdighed.

Ikke kun hos de udenlandske långivere, men også inden for NATO har vi fået minus i karakterbogen. Fremkommer der nye forslag fra de radikale og socialdemokraterne, der skal svække vores troværdighed som NATO-partner, er tiden inde til at lægge spørgsmålet ud til en besvarelse hos den danske befolkning. Sidste gang denne opfordring kom, var i 1939, hvor skibsreder A. P. Møller klarsynet havde set, hvordan svækkelsen af vores forsvar gjorde os sårbare, og derfor advarede i artikler og publikationer. Der skete intet hos daværende statsminister Stauning, og resultatet kender vi.

Men tilbage til regeringens genopretningspolitik. Rentefradragsretten påtænkes afskaffet. Skatter forhøjes, afgifter og moms forhøjes. Skatteministeren har godt nok sagt, at man ikke vil ændre ved rentefradragsretten, så man må gå fra hus og hjem sådan lige med det samme, men om det sker efter to, tre eller fem år, kan jo egentlig være fuldstændig ligegyldigt. Faktum er, at det betyder forøget udgift for de mennesker, der har egen bolig. Hvad skatteministeren ellers kalder det, er uden betydning; det er rendyrket forøgelse af skatterne.

Det er i den forbindelse værd at notere sig, at rentefradragsretten hidtil har været en hellig ko i regeringen, men nu skal slagtes på samme måde som realrenteafgiften, som man heller ikke ville indføre. Regeringen har ikke ret mange hellige køer tilbage, og måske kan jeg få statsministeren til at oplyse, hvornår man vil gå ind for overskudsdeling.

Regeringen regner i sit budget med en gennemsnitlig dollarkurs i 1985 på 9,54 kr. Ifølge regeringens eget budget vil en stigning fra 9,54 kr. til de 10,40 kr., som var gældende i juli 1984, forøge budgettet med 0,6 mia kr. Nu er dollarkursen blevet på 11 kr. Altså er der sket en forringelse på det forelagte budget. Dollarkursens fortsatte stigning er en torn i øjet på regeringens økonomer, og det skyldes selvfølgelig den store gældsætning, der har fundet sted under skiftende regeringer, som har optaget et stort antal lån i dollars.

Regeringen har ikke haft mulighed for at ramme den rigtige kurs i sit finanslovsforslag. Man bliver nødt til at komme med nye be-

regninger, så vi kan få et reelt billede af, hvor galt det i virkeligheden står til med dansk økonomi. Måske har finansministeren allerede de korrigerede tal, og så vil jeg meget gerne have dem oplyst.

Statsministeren ville ikke foregøgle nogen, at regeringens politik i løbet af et eller to år ville have løst alle vanskeligheder. Sådan sagde statsministeren i sin åbningstale den 5. oktober 1982. Så vil jeg gerne spørge statsministeren: hvornår begynder man, og hvor mange år forventer regeringen at skulle bruge for at rette op på mange års gældsætning af landet? Er det en evighedsplan af hensyn til bevarelsen af en borgerlig regering?

Fremskridtspartiet må også i denne samling opfordre til, at der for alvor bliver gjort noget mere effektivt for at standse fagforeningstyraniet, som det giver sig udtryk i strejker og ulovlige fyringer af personer, der endnu har en rest af personlig frihed i behold. Vi føler ikke, at regeringen kom særlig godt ud af HT-konflikten, men det kan vel tilskrives regeringens skræk for de radikales reaktion. Det er jo de radikale, der helt har blokeret for en effektiv afskaffelse af eksklusivaftalerne.

At man ikke kan regne med socialdemokraterne, kan ikke overraske, for det er jo deres tvangsmidler, der er truet af bortfald, hvilket hr. Svend Auken klart demonstrerede ved at foreslå statsstøtte til partierne som et alternativ. Uden tvangspenge mister socialdemokratiet magten. Tvangsmedlemskab af en fagforening, der økonomisk støtter socialdemokratiet, er altså en af recepterne til indtagelse af demokratisk socialisme. Så er vi advaret. HT-konflikten efterlod nogle år i vores personlige frihedsbegreber, og jeg er bekendt med, at der for nylig viste sig at være en HT-chauffør, der fortsat sidder som gidsel fritaget for tjeneste på ubestemt tid af socialdemokratiske magtsyge personer. Denne chauffør er tilsyneladende glemt af politikerne, der lader hånt om dansk lov, og det må fremskridtspartiet på det skarpeste tage afstand fra.

I løbet af kort tid vil arbejdsmarkedet være i gang med overenskomstforhandlingerne, som for en stor dels vedkommende vil dreje sig om nedsat arbejdstid. Det vil betyde en forbedring af lønnen, hvis vi når frem til en 35 timers uge, hvilket der dog vist ikke er mange der tror på. Det er også lige meget,